

HET EVANGELIE VAN THOMAS

4 april 1975

Goedenavond, vrienden.

Bij het begin van de avond moet ik u vertellen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn, zodat van u verwacht wordt, dat u zelf nadenkt.

Dan is het vandaag Goede Vrijdag. Wij hebben er even over nagedacht, of wij - zoals op vele plaatsen te doen gebruikelijk is - ons bezig zouden houden met het overbekende lijdensverhaal. Wij besloten dit niet te doen, maar ons aan het programma te houden en wel om de volgende redenen:

A. Indien u dit met alle geweld wenst, kunt u altijd nog om een dergelijk onderwerp vragen.

B. Overal spreekt men reeds hiervan, dus waarom zouden wij dit ook nog eens doen.

C. Het wordt langzaam maar zeker vervelend. Jezus zelf en zijn verhaal kan nooit vervelen. Maar het gezeur van de mensen over dit alles zou zelfs Jezus zelf de keel uit zijn gaan hangen, want het blijft toch altijd alleen maar bij mooie woorden.

Daarom zou ik u willen vragen, of u voor deze avond zelf een onderwerp te stellen hebt.

HET EVANGELIE VAN THOMAS

Reactie: Vier. Het eerste is: het evangelie van Thomas

Antwoord: Dit kunnen wij kort afdoen: Het evangelie van Thomas is een z.g. apocrief evangelie, wat betekent, dat men het niet als volledig geldend beschouwt. Het is een verhaal over het leven van Jezus, waaraan men niet de onfeilbaarheid toekent, die men meent te zien in de 4 erkende evangeliën.

Het verhaal bevat gegevens omtrent Jezus' leven. Er zijn daarin vele parallellen te vinden met de bekende evangeliën, maar ook afwijkende gegevens komen voor. Het belangrijkste aspect van dit evangelie is wel dat de figuur van Jezus hierin van een wat andere zijde belicht wordt, zodat hij niet alleen maar wordt voorgesteld als de Goede Heiland zonder meer, maar eerder als een meester, die bepaalde methoden gebruikt en hierdoor over grote machten beschikt. Veel meer lijkt mij hierover niet te zeggen te zijn. Om een mening te kunnen vormen zou eenieder dit werk zelf eens moeten lezen. Overigens bestaan er veel meer van dergelijke apocriefe geschriften, en - zoals dit gebruikelijk schijnt te zijn - worden dezen dan wel geheel terzijde geschoven, ofwel worden alle daarin optredende geschillen met de algemeen erkende geschriften weg verklaard.

Jezus' leven is een geschiedenis geweest, die vreemd genoeg alleen de mystici schijnt te hebben aangetrokken. De historici hebben weinig of niets gezegd over Jezus Christus, wat toch wel opvallend mag heten. Zelfs Flavius Josephus, de joodse geschiedschrijver in Romeinse dienst, die toch zeer veel weet te vertellen over Jeruzalem en zelfs bij de val van deze stad aanwezig was, spreekt niet over Jezus Christus en duidt slechts een enkele maal het bestaan van een joodse sekte, die zich christenen noemen, aan.

Ik geloof dat het daarom voor de mens die kennis wil nemen van de essentie van het christendom goed zou zijn die vele apocriefe geschriften, evangeliën zowel als de vele verklarende geschriften uit de eerste 400 jaren van het christendom te leren kennen en van de inhoud daarvan goede nota te nemen.

Uit deze geschriften komt n.l. een wat ander christendom naar voren, dan nu algemeen beleden wordt. In de tweede plaats maakt men in deze geschriften kennis met een Jezus, die sterk verschilt van de fondant-zoete Lijder, die men sindsdien van Hem gemaakt heeft.

Is dit u voldoende? Mag ik dan het volgende onderwerp?

OVERDRACHT VAN ODV-LEZINGEN AAN KINDEREN

Reactie: Hoe kunnen wij hetgeen wij hier leren, overdragen aan onze jonge kinderen?

Antwoord: Dit is meer een vraag dan een onderwerp. Het antwoord is eveneens weer zeer eenvoudig. Kinderen zijn vooral in de eerste levensjaren sterk imitatief ingesteld. Wat betekent, dat een groot deel van hun opvoeding en hun bewustwording bestaat uit het imiteren van de ouderen. Het pleit volgens mij dan ook niet voor die ouderen, dat de meeste kinderen opgroeien zoals zij nu gemeenlijk doen. Eerst wanneer de kinderen een zelfstandigheid bereiken en hun eigen persoonlijkheid gevonden en ontwikkeld hebben, zullen zij de door imitatie aangeleerde gedragingen weer kunnen wijzigen.

Indien u hier allerhande zaken leert die voor u volgens uw besef van belang zijn en u dezen aan uw kinderen wilt overdragen, bestaat er dus maar één werkelijke oplossing voor uw probleem: Leef naar hetgeen u leert zo goed als u kunt. Woorden overtuigen niet, daden wel. En kinderen zijn nu eenmaal scherpe opmerkers. Dat moeten zij ook wel zijn, want zij leven in een wereld die voor hen geheel nieuw is en waarin elk ogenblik volledig beleefd moet worden en elk verschijnsel tot een ander te onderzoeken nieuwigheid wordt. Kinderen bemerken dan ook wel degelijk, of u alleen maar doet of verdraagzaamheid belangrijk is, dan wel eerlijk ernaar streeft zo verdraagzaam mogelijk te leven. Vooral hebben kinderen het verschil door tussen een eerlijk streven en een uiterlijke verdraagzaamheid, die in feite niets meer of minder is dan een bemanteling van een eigen gevoel van meerwaardigheid en zo in feite een verkapte onverdraagzaamheid tegen alle andersdenkenden en levenden inhoudt.

Daarom zou ik willen zeggen: Eenieder, die wil trachten aan kinderen - ook jongere - iets mee te geven van hetgeen wij hier aan u trachten over te dragen, zal naar de erkende leringen moeten leven. Besef daarnaast, dat het kind in eigen ogen ten minste zo belangrijk is als een volwassene. Besef, dat het kind in zijn ervaringen en mogelijkheden niet zover gevorderd is als u, maar dat het desalniettemin ook recht heeft op zijn eigen dwaasheden en zeker niet behoeft te leven als een verlengstuk van zijn ouders. Bovenal: leer het kind dat je heus wel voor jezelf op kunt komen, zonder je steeds weer voor te houden dat je beter en sterker bent, meer waard bent, dan alle anderen. Indien je het kind dit mee kunt geven, heb je het gelijktijdig een basis gegeven waardoor een evenwichtiger opgroeien mogelijk is, terwijl ook tijdens de volwassenheid veel van deze begrippen zal blijven hangen. Mogelijk zal het kind dan wanneer de omstandigheden daarvoor gunstig zijn, zich dan later ook wijden aan zaken als spiritisme, de Orde e.d. Maar dit is in feite niet zo belangrijk. Belangrijk is het, dat het kind geleerd heeft dat je om waarlijk mens te kunnen zijn, een volledig respect moet hebben voor de eigen waarden van elk ander menselijk wezen. Dit kunt u uw kinderen het beste leren door hen en alle mensen die u kent, zeker in het bijzijn van die kinderen, in de eerste plaats steeds weer als zelfstandige wezens met recht op eigen inzichten te behandelen.

Is dit u voldoende? Mag ik dan een volgend onderwerp?

SOFTDRUGS

Reactie: Softdrugs: in hoeverre kunnen zij bewustzijnsverruimend werken? Is dit schijn? Zijn zij schadelijk? Werden zij in de oudheid ook gebruikt?

Antwoord: Wanneer wij spreken over "softdrugs" volgen wij in feite een mode. Wat is een drug?

Koffie is een drug, thee is een drug, de mede die de Germanen dronken, het koppige bier, waar vooral de Kelten dol op waren, behoren in feite onder de drugs. Want ook alcohol is een drug. Heksendranken, ouder dan uw jaartelling, berustten in hun werking vooral op kruiden als dollekervel, belladonna en dergelijke. Dergelijke kruiden zijn giftig, maar werken stimulerend, dus: drugs. Het gebruik van bepaalde cactusknoppen, zoals de peyote, het gebruik van henneproducten, opiaten, is eveneens zeer oud.

Reeds 3000 v.Chr. werd bv. opium gebruikt, zij het niet in de meer gezuiverde vorm die u nu kent. De ruwe opium werd echter reeds in die dagen gerookt en gekauwd. Drugs zijn dus wel oud. Wat de vraag doet rijzen, wat die drugs dan in uw tijd opeens zo belangrijk maakt. Nu kan een drug een middel zijn om je te ontspannen. Als zodanig met mate gebruikt, is het zeker niet erg schadelijk — afgezien van bepaalde alkaloïde drugs en synthetische middelen.

Een voorbeeld van de betrekkelijke schadeloosheid van zelfs opiaten vinden wij in China. De vloek van de opium wordt in feite veroorzaakt door de Engelsen en Amerikanen. Voordien werd er wel opium gebruikt, maar in geringe mate en vooral in betrekkelijk lichte doses. Waarom hadden de blanken dan zoveel succes, toen zij de sterk gezuiverde en daardoor ook schadelijker opiaten introduceerden? Wel, het gehele rijk stond onder grote spanning. Een cultuur, die zichzelf als oppermachtig en centraal in de gehele wereld had gezien, werd opeens geconfronteerd met de grotere macht van de barbaren, wier optreden een verstoring betekende van aloude evenwichten. In die omstandigheden was de opiumdroom een welkome ontvluchting, die bovendien voor steeds meer mensen mogelijk werd. De zoete droom was geen ontspanning meer, maar een weg langs welke men ontkomen kon aan een onaanvaardbare werkelijkheid.

Ik heb het gevoel, dat in uw dagen vele mensen vooral drugs gebruiken en zelfs vaak zich wenden tot het mysticisme, omdat zij geconfronteerd worden met een werkelijkheid, die zij op de een of andere wijze niet willen aanvaarden en niet aan kunnen. Een softdrug kan natuurlijk bewustzijnsverruimend werken. Dat is inderdaad waar. Indien wij nagaan, wat hasj of andere henneproducten voor een mens kunnen doen, dan zien wij, dat men hierdoor een gevoel van welbehagen kan vinden. Je kunt een scherper perceptie verkrijgen, hoort meer tonen, ziet meer kleuren, beleeft intenser, terwijl het tijdsbesef verandert. Je betreedt door de drug dus wel degelijk een wereld, waarin je nieuwe waarderingsmogelijkheden vindt, zowel voor jezelf als voor de wereld. Je vindt een aanvulling van je normale bestaan. Matig gebruikt zijn de softdrugs dan ook volgens mij niet schadelijk. Ik geloof, dat, indien wij een vergelijk zouden moeten maken — ongeacht hetgeen de wetenschap op dit ogenblik meent daaromtrent te moeten beweren — zou ik willen stellen: Iemand, die twee stickjes per dag rookt, krijgt minder schadelijk stoffen in zijn lichaam binnen dan iemand, die per dag 25 sigaretten rookt. Zo iemand voegt zijn zenuwstelsel minder schade toe dan iemand, die per dag 20 koppen sterke koffiedrinkt. Ik zou met dergelijke beelden nog even voort kunnen gaan.

Zeker, softdrugs zijn schadelijk. Maar matig gebruikt zijn zij zeker niet overmatig schadelijk, niet erger dan vele algemeen aanvaarde prikkelstoffen en voedingsmiddelen. De ellende bij de softdrugs ligt volgens mij dan ook voornamelijk, dat zij een ontvluchttingsmogelijkheid biedt en zo psychisch - en niet lichamelijk - verslaven gaan werken. De mens klampt zich steeds meer aan zijn droomwereld vast - met alle werkelijke betekenissen en waarden, die hij daarin wel degelijk kan vinden - om zo te ontkomen aan een wereld, waarin hij zich machteloos voelt, of eenvoudigweg niet meer weet, welke kant hij uit moet gaan. In dergelijke gevallen ontstaat een overmatig gebruik. Overmaat is altijd en overal schadelijk. U zult met mij eens zijn, dat iemand, die 70 à 80 sigaretten per dag zou roken, daarmee de naam grafnagel voor dit genotsmiddel een nieuwe en voor deze persoon sinistere betekenis gaat geven. Hetzelfde geldt voor iemand, die sterke cafeïne-extracten, of andere pepmiddelen regelmatig in grote doses gebruikt, om van de gevolgen van overmatig alcoholgebruik maar helemaal te zwijgen. Het te veel is ook hier de werkelijke oorzaak voor het ontstaan van uitputtingsverschijnselen, de aantasting van organen en het algeheel verval van het lichaam. De overmaat, die bij softdruggebruikers maar al te vaak voorkomt, is eveneens zeer gevaarlijk: zijn vermogens worden hierdoor wel degelijk aangetast. Maar datzelfde zien wij ook bv. bij iemand, die te veel alcohol gebruikt. Schade aan het nageslacht komt eveneens in beide gevallen mogelijk voor.

Ten laatste vraagt u, of het gebruiken van softdrugs geestelijk nuttig kan zijn. Ik kan hierop alleen met een tegenvraag antwoorden: Denkt u, dat doen alsof, hetzelfde is als een werkelijk bereiken? Er zijn bepaalde drugs, waarmee men inderdaad kan komen tot het beleven van bepaalde sferen, waarbij je door leert dringen in de innerlijke wereld van eigen persoon. Dat is ongeveer hetzelfde als een mysticus kan bereiken, dankzij zijn bewustwording en training. Met drugs gaat het natuurlijk gemakkelijker. Wanneer je een paar maal gerookt hebt en je bent ook maar enigszins vatbaar, dan komt die bewustzijnsuitbreiding, zij het zeer tijdelijk, wel in orde. Wanneer je in de mystiek tracht eenzelfde mogelijkheid voor jezelf waar te maken, betekent dit, dat je hieraan meerdere jaren intens zult moeten werken. Maar daar staat wel iets tegenover: De druggebruiker is afhankelijk van zijn hulpmiddel om die toestand te bereiken. De mysticus, die eens die toestand zelfstandig heeft leren bereiken, beheerst deze mogelijkheid geheel en kan dus deze naar eigen behoeven op elk ogenblik in zijn leven gebruiken.

De druggebruiker zal onder spanning geneigd zijn om naar zijn drug te grijpen, ook wanneer hij daarmee niet tracht, een wezenlijke bewustzijnsverruiming bewust te beleven. De psychisch verslavende werking van drugs noemde ik u reeds. Deze geldt in alle gevallen, dus ook, wanneer van een lichamelijke verslaving geen sprake is. De mysticus kan zonder hulpmiddelen in geval van spanningen contacten vinden met een hogere wereld zonder enig hulpmiddel en daarin de rust en de kracht vinden, die hij nodig heeft, zodat hij zonder meer verfrist en daadkrachtiger tot zijn bestaan met de mensheid kan terugkeren. De druggebruiker zal echter in de meeste gevallen eerder uitgeput en minder daadkrachtig dan voorheen tot de menselijke werkelijkheid terugkeren. Enkel en alleen het met dit laatste niet geheel eens. Maar indien u rekening houdt met de toestand na de trip, zowel het reactievermogen, de toestand van het zenuwstelsel, als de feitelijke mogelijkheid tot onmiddellijk lichamelijk presteren, dan is het gestelde toch werkelijk juist.

Ik zou daarom deze eindconclusie willen geven: Softdrugs zijn slechts een enkel facet van de vele pogingen tot ontvluchten aan de werkelijkheid, die deze maatschappij oproept. Deze drugs bevatten daarbij zeker de mogelijkheid tot bepaalde belevingen te komen, die in vele andere meer aanvaarde drugs niet te vinden zijn - waarbij ik ook denk aan de steeds meer voorkomende verslaving aan barbituraten, peppilletjes, e.d. Daar deze drugs echter slechts zelden een stimulans vormen voor een mens tot een zelfstandig leren werken en leren beheersen van de in de drug ervaren mogelijkheden, acht ik dezen over het algemeen niet nuttig voor de geestelijke bewustwording; tenzij mogelijk, indien zij slechts bij hoge uitzondering gebruikt worden en dan bewust voor ontspanning, of het vinden van bepaalde belevingen. M.a.w.: wie bv. een stickje per week of per twee weken rookt, kan er mogelijk beter van worden. Wie het meer doet, schuift eigen werken terzijde en probeert met kunstmiddelen iets te bereiken, dat alleen door eigen streven werkelijk bereikt kan worden. Een dergelijke mens zal hierdoor zeker de illusie kunnen koesteren, meer te zijn. Maar hij zal zijn meer zijn niet waar kunnen maken, wanneer het erop aankomt geestelijk zowel als anderszins.

Is dit voldoende?

KONING FAISAL

Reactie: Faisal. Welke toestand kan ontstaan door de moord op deze vorst?

Antwoord: Waarmee wij weer terecht komen bij het politieke commentaar, dat bij alle omstandigheden steeds meer obligatoir schijnt te worden.

Faisal was een sterk man. Hij was een rechtvaardig man en was — wat zeldzaam is bij politici — een eerlijk man. Dit betekent ook, dat hij onafhankelijk was. Hij liet zich noch door het Oostblok, noch door de westelijke machten ooit bewegen een bepaalde weg in te slaan. Hij was ook een redelijk man. Daardoor heeft hij o.m. voorkomen, dat de olieprijsen werden opgejaagd tot onbereikbare hoogten. Hij was een edelmoedig man, die niet zichzelf zocht, ook al was zijn optreden uitgesproken paternalistisch. Hij heeft dan ook vele sociale en andere verbeteringen in zijn eigen gebied tot stand gebracht, die op zijn minst gezegd bewonderenswaardig zijn.

Dat dit bepaalde groepen in de wereld niet bepaald aangenaam was, zal u zonder meer duidelijk zijn. Er was zelfs een groep, die Faisal haatte, omdat hij steeds weer weigerde met linkse groepen en regimes samen te werken, of z.g. progressieve groepen te aanvaarden. Deze waren dan ook zijn uitgesproken vijanden.

Faisal, was niet alleen met woorden, maar ook met geld en, soms achter de schermen ook metterdaad, een van degenen, die de Palestijnen hebben gesteund. Hij was dan ook wel degelijk een vijand van en een gevaar voor Israël. Faisal was een sterk, maar ook een wijs man. Hij weigerde steeds weer zich te laten betrekken in de intriges, of zich te laten bekoren door de beloften van de V.S., onverschillig of het ging om het optreden van Kissinger, dan wel het undercover optreden van de CIA. Het is zonder meer duidelijk dat deze man in een tijd, waarin alles gaat om olie, om energievoorzieningen en het westen wanhopig zoekt naar een interim-periode van rond 10 jaren om in die tijd een eigen voldoende energiepotentieel op te kunnen bouwen, wel eens moest vallen. Hij is opgevolgd door een eveneens oudere man, die echter in zijn wijze van handelen en denken heel wat gemakkelijker te beïnvloeden is. Het is bovendien een hartpatiënt, die zeker niet in staat is zich volledig en actief aan politieke bezigheden te wijden. De man had reeds rond zich een soort hofhouding, 'n soort schaduwkabinet tevens, waardoor een groot deel van zijn denken en handelen bepaald werd, ofschoon hij overigens wel trouw was aan Faisal.

Nu staat deze man opeens aan het hoofd van een van de grootste kapitalen van de wereld, is hij in naam meester over een van de grootste oliereserves ter wereld in één enkel gebied aanwezig — ongeveer 1/5 van de wereldvoorraad zover nu bekend. Deze man is niet in staat zich tegen alle invloeden even afdoende te verweren als Faisal placht te doen. Vele groepen zoeken dan ook reeds nu naar meer invloed en zien voor zich een mogelijkheid de werkelijke macht in handen te krijgen. Om dit te bereiken zullen zij dan ook niets na laten. Amerika is reeds begonnen en heeft zijn eerste gezanten gestuurd. De eerste aanbiedingen voor technische hulp uit het Oostblok zijn reeds binnen. Het eerste felle beroep van extremistische Palestijnen vond reeds plaats. Dreigingen zijn tegen deze beloften reeds, zij het verkapt, geuit.

Wat zal er nu in de naaste toekomst gebeuren? Allereerst is wel duidelijk, dat geen van de belanghebbende partijen kan toegeven, op welke wijze dan ook medeaansprakelijk te zijn geweest voor de dood van Faisal: de man was in zijn eigen gebied zeer geliefd en heeft in de gehele Arabische wereld een ongewoon groot aanzien genoten. Zou bekend worden, dat een bepaalde groep achter de moordenaar staat, zo zou dit tevens voeren tot een bloedvete tussen deze groep en een groot deel van de Arabische mensen. Daarom zal het de eerste twee jaren ongeveer gelijkgaan als tot op heden. Wel kunt u rekenen met een verandering van oliecontracten en een oplopen van de barrelprijs. Ook zult u bemerken, dat de steun, die bepaalde onderontwikkelde gebieden tot op heden van Faisal kregen, verminderd zal worden. De beleggingen in de westelijke landen nemen echter toe. Verder dienen wij rekening te houden met een toenemen van de onrust in die landen, waar Palestijnen verkeren, daar dezen met een veel kleinere geldelijke steun nu zullen moeten proberen hun macht en aanzien in stand te houden. Extremisme in de Arabische wereld zal dan volgens mij ook in de komende tijd weer sterk toenemen. Over ongeveer 2 jaren zullen de operaties van de verschillende geheime diensten wel voltooid zijn. Dit betekent, dat dan kort achtereen meerdere staatsgrepen te verwachten zijn. Wonderlijke figuren gaan namens dit land optreden in het buitenland, de gezondheid, zo niet het leven van de huidige vorst komt in groot gevaar te verkeren.

Ik vermoed, dat ongeveer 4 jaren na heden door zijn dood en vooral door het wegvallen van de stabiliserende invloed van Faisal, een algehele omwenteling plaats heeft gevonden in de samenwerking van de olieproducerende landen van het nabije en verre oosten. De positie van de OPEC, die overigens minder eensgezind is, zal zich wijzigen, vooral in verband met de westelijke wereld. Ik vrees, dat dit niet bepaald ten gunste of ten voordele van de westerse wereld uit zal vallen. Of er nog verdere problemen aan deze overgang van Faisal verbonden zijn? Zeker. Vooral dit:

Faisal was een overtuigd en gelovig Moslim. Zijn opvolger is dit meer uiterlijk, maar feitelijk in veel mindere mate, daar voor hem uiterlijkheden een rol spelen, maar het innerlijke begrip niet schijnt te bestaan, dat voor Faisal zo belangrijk was en wel degelijk in een juist beleven van de Islam een bepalende rol zal spelen. Volgens mij bevordert dit een politisering van grote delen van de Islam, die zich tot op heden hielden aan de geestelijke inhoud en niet alleen aan de letter van de suren van de Koran. Hierdoor verwacht ik een toenemende neiging van islamitische staten om onderontwikkelde gebieden te gaan koloniseren en uitbuiten. Men zal zich in het gehele islamitische blok sterker gaan afzetten tegen de westelijke beschaving, waarbij in dit geval ook het Oostblok als westers gerekend dient te worden. Dit voert over rond 6 à 7 jaren tot linkse staatsgrepen, waarbij niet alleen dit gebied, maar ook landen als bv. Yemen na hevige strijd onder de invloedssfeer van de sovjets komt. Een proces, dat overigens wel enige tijd vergt, maar na ongeveer 12 jaren wel voltooid zal zijn.

Is dit voldoende?

Een volgend onderwerp dan. Want ik heb uw vier vragen - onderwerpen waren het nauwelijks - zo goed mogelijk beantwoord.

DE HEREN VAN DE STRALEN

Reactie: Kunt iets vertellen over de Heren van de Stralen?

Antwoord: Waarom niet. Het is toch al een echt charivari geworden.

Stel u voor: Er is één kosmisch Licht. Er is een prisma, waardoor dit licht gebroken wordt. Het valt in kleuren uiteen. De punten, waarop de kleur ontstaat uit het witte licht noemen wij een heer en beschouwen deze als een persoonlijkheid. De Heren der Stralen zijn dus eigenlijk een soort filter, door ons beleefd als een persoonlijkheid tevens, waardoor iets van de scheppende kracht wordt afgezonderd en in een speciale tendens kenbaar wordt binnen de schepping. Wanneer dit gebeurt, impliceert dit, dat verschillende werkingen naast elkaar en gelijktijdig in de schepping bestaan, die uit één enkele bron voortkomen, maar voor ons sterk schijnen te verschillen. Er zijn contrasten ontstaan, die ook een keuze van ontwikkeling mogelijk maken. Wanneer een mens bv. geboren wordt met de tendens van de blauwe straal in zijn persoonlijkheid, zo zal zijn eigen trilling, geestelijk vooral, als vanzelf hem voeren naar weten. Het is een herkennen en erkennen der dingen, waardoor dit leven bepaald wordt. Zo iemand is vaak meer beschouwelijk van aard en doet vaak wat koel aan. De invloed brengt echter altijd een snellere bewustwording, maar tevens enige nood in beleving, daar deze onvoldoende pleegt te zijn. Waar incarnatie voorkomt bij hen, die leven binnen de blauwe straal, zal bv. de herhalingsincarnatie het ik steeds weer projecteren in situaties, waarin een reageren onvermijdelijk is geworden en met bespiegeling, onderzoek en erkennen niet volstaan kan worden.

Zien wij naar de rode straal, zo blijken primaire elementen van het leven een veel grotere rol te spelen. Wie tot de rode straal behoort, zal over het algemeen hartstochtelijk zijn. De emoties spelen een zeer grote rol in het bewustzijn en bepalen de reacties. De gehele interpretatie van de wereld en haar betekenis is allereerst emotioneel. Eerst na de emotie komt mogelijk de ratio aan bod. Zo iemand beschikt over een grote vitaliteit, die echter snel teloor kan gaan, zodat ook wat levenskracht betreft een mens, die leeft onder de rode straal, wat onevenwichtig aan zal doen. De mens zal gemeenlijk moed bezitten, durft zichzelf te zijn en is niet bang voor tegenstand, die hij met alle middelen zal proberen te overwinnen. Aan de andere kant is deze mens toch ook weer iemand, die, wanneer hij geslagen wordt, in stilte huilt en bij niet slagen vol woede wegloopt. Iets, wat onder de blauwe straal veel minder voor zal komen.

Zo zou je voor elke straal een karakteristiek kunnen geven. Maar voor ons onderwerp is dit niet zo belangrijk. Ik gaf de voorbeelden om duidelijk te maken, dat het behoren tot een bepaalde straal, het vallen onder een bepaalde Heer der Stralen mede impliceert, dat de bewustwording

gebaseerd wordt op eenzijdige gerichtheid, waardoor het geheel van het beleven bepaald zal worden, tot men voldoende eigen besef en kosmische harmonie heeft weten te bereiken.

De Heren der Stralen beseffen hun eigen eenzijdigheid. Zoals reeds gezegd nemen wij aan, dat zij werkelijke persoonlijkheden zijn. Ons blijkt, dat bv. in de blauwe straal de compensatie voor de eenzijdigheid ligt in een door de Heer van de Straal zelf mede geschapen noodzaak tot handelen. In de rode straal blijkt de Heer een voortdurende tendens tot bespiegeling tot stand te brengen door gevoelens en feiten van machteloosheid te zenden naar hen, die onder hem ressorteren, zodat bezinning voor hen onvermijdelijk wordt, ook al ligt deze niet in de aard van de straling zelf. Zo heeft elk van de Heren dus zijn volgelingen, die hij gelijktijdig helpt aan een bepaalde vorm van levenskracht en beleving en bepaalde ervaringen oplegt, die de primaire levenswaarden en ervaringen aan kunnen vullen.

Nu is het voor ons het eenvoudigste om te zeggen, dat wij tot een enkele straal behoren. Geheel juist is dit natuurlijk niet altijd: De stralen op zich zijn wel scheppende werkingen, maar wanneer ons bewustzijn de waarde van een andere straal mede gaat omvatten, kunnen wij ook de trilling en kracht daarvan omvatten, zodat er in ons leven een grotere keuzemogelijkheid ontstaat. Dit heeft wonderlijk genoeg de mensen tot een andere omschrijving van de stralen gevoerd. Men heeft gezegd: ik ben een ingewijde van de x-straal - vul zelf maar in. Dit betekent echter niet, zoals men verkeerdelijk vaak schijnt te denken, dat men is overgegaan naar een andere lijn van invloeden. Het betekent, dat men alle invloeden in zich heeft samengevat, zodat men een groter deel van het oorspronkelijke Witte Licht in zichzelf kan beleven en opbrengen.

Deze "inwijdingen" - want als zodanig mag men dit toch wel beschouwen - staan ook onder regenten. Het zijn kosmische krachten, die gemilderd, maar niet verdeeld, het Witte Licht tot uiting brengen. Wij spreken, indien men het over stralen van inwijding heeft, dan ook over regenten om zo aan te geven, dat deze zeer hoge entiteiten de mens wel helpen zich in een grotere wereld met meer krachten en mogelijkheden te oriënteren, maar niet zijn wezen beheersen of beïnvloeden, zoals een Heer der Stralen doet. De omschrijving, die ik u heb gegeven, is uit de aard der zaak beperkt. Maar het geeft u een denkbeeld van hetgeen je onder een Heer der Stralen moet verstaan.

Elke mens, die met dit begrip werkt, zal hieraan natuurlijk verder zijn eigen gedachten verbinden. Er zullen mensen zijn, die zeggen: een voorbeeld van de blauwe straal is Pythagoras. De rode straal is meer Mohammed of Luther. De gouden straal is Jezus, maar ook Ichnaton of Mozes. Men gaat dus personen zien in verband met de stralen. Dit is onjuist. Jezus bv. is representant van alle stralen op het ogenblik, dat Hij zijn zending aanvaardt. Op dat ogenblik n.l. is Hij zich bewust geworden van de veelvuldige uitstralingswaarden van een en dezelfde kracht, zodat Hij in staat is alle vorm en werking te herleiden tot die ene Kracht. Hierdoor heeft Jezus enorme macht en meer mogelijkheden, maar is gelijktijdig meer lottbeperkt, daar voor Hem de uitwijkmogelijkheid, die iemand die slechts een straal ondergaat heeft: het strijden tegen andere stralen, niet meer bestond.

Maar goed. Wat de Heren der Stralen betreft, kun je wel stellen, dat eenieder zo zijn eigen interpretatie kent t.a.v. hun wezen en werking. Wil je het volgens mij juist en toch eenvoudig stellen, zeg dan: De Heren der Stralen zijn brekingselementen in de totale kosmische kracht, waardoor deze met een eigen afwijkende trilling zich ontploegt en bewust zijn, daarmee harmonisch zijnde, hierdoor met deze impulsen, beheerst, en zal richten op een bepaalde ontwikkeling.

Is dit voldoende?

Vraag: Spreekende over trilling: zit daar gezien de vorige vragen geen mogelijkheid in de niet commerciële beatmuziek?

Antwoord: Een zeer moeilijke vraag: Er is n.l. het verzamelbegrip beatmuziek voor sterk ritmische muziek met bepaalde repetitieve melodische elementen.

Indien u spreekt over niet commercieel dan doelt u daarmee op degenen, die niet in de eerste plaats zoeken naar het welbehagen van de toehoorder. Een dergelijk onderscheid mag mogelijk gelden voor componisten en musici, maar het zal nooit de kwaliteit van de muziek persé kunnen aanduiden. Want die kwaliteit wordt n.l. niet bepaald door al dan niet voor groot publiek geschreven zijn e.d., maar door de inhoud van de muziek zelf. Muziek ontledende zien wij inderdaad, dat zij is opgebouwd uit reeksen van trillingen. Bij de beatmuziek zien wij, dat vooral de lagere vibraties repetitief en versterkt optreden. Nu stimuleren lage vibraties voornamelijk bepaalde lichamelijke reacties. Alle subsone elementen werken in op het lichaam en emotionele toestanden, die hierdoor worden opgeroepen, vinden hun oorzaak voornamelijk in veranderingen van afscheiding, die in het lichaam zelf als gevolg hiervan plaats vinden. Hebben wij te maken met supersone trillingen, die in bepaalde akkoorden bij de beat wel optreden, dan hebben wij voornamelijk te maken met een psychische beïnvloeding, welke inwerkt op het mentale deel van de mens, maar ook zijn astraal mee doet trillen. In dergelijke gevallen worden dus ervaringen opgeroepen, die buiten de stoffelijk zintuigelijke sfeer liggen, maar wel degelijk eveneens emoties te weeg brengen.

Kun je nu echter stellen, dat de mensen, die deze muziek maken en schrijven, bewust gebruik maken daarvan om bv. de kracht van een der stralen te doen overheersen? Ik geloof niet, dat dit het geval is. Ik meen n.l., dat om daartoe te kunnen komen, men het gehele trilling systeem en de kosmische waarden daarvan zou moeten hebben bestudeerd. Indien u zich realiseert, dat in de school van Pythagoras — wel vertaald als de wijze of de spreker op de marktplaats, wat echter niet geheel juist is — men meer dan een jaar alleen maar toehoorde bij het zingen van anderen, om daarna jarenlang te besteden aan de klankwaarden van stem en fluit, zult u beseffen, waarom mij een dergelijke kennis in deze tijd wat onwaarschijnlijk voorkomt, juist in de door u bedoelde kringen.

Het ging er om vibraties te wekken, die niet alleen stoffelijk aangenaam waren of samenhang toonden, maar die kosmische waarde en betekenis hadden. Iets dergelijks treffen wij ook aan bij bepaalde boeddhistische sekten, waarbij men aan gezongen vibraties veel belang hecht. Men leert de aankomende priesters niet alleen deze vibraties voort te brengen, maar ook waarvoor zij bestemd zijn en hoe dezen gehanteerd moeten worden. Er zijn daar liederen om bij te sterven, zij moeten de dood gemakkelijker maken en de geest de mogelijkheid geven snel en eenvoudig het lichaam te verlaten, maar ook liederen om mensen tot het leven terug te roepen. Er zijn liederen voor genezing van bepaalde kwalen, er zijn liederen, die kracht nemen of brengen enz. enz. Bij de pythagorieën zien wij de bestudering van het geluid met minder magische bedoelingen geschieden, maar deze mogelijkheden zijn wel degelijk ook aanwezig in hetgeen deze kring leerde. Dergelijke mensen besteedde soms een groot deel van hun leven aan het bestuderen van de invloed, die een enkele bepaalde toon of een eenvoudige combinatie van tonen kan hebben op het leven van mens, dier en plant. Eerst dan kwamen zij tot een bewuste kennis van de werkingen, die met geluid tot stand konden worden gebracht. En nogmaals: ik kan niet geloven, dat beatcomponisten en musici zich zo intens, langdurig en bewust met deze zaken bezig willen houden. Ik geloof dan ook niet, dat zij aan de hand van eigen waarneming precies zullen weten te zeggen, wat een bepaalde toon in een bepaald ritme of akkoord teweeg kan brengen, zowel bij henzelf als bij anderen.

Wel ontstaat door beat een wereldvervreemding, welke bij de goede beatmuziek ten gevolge kan hebben, dat de toehoorders in een toestand komen, waarin voor hen de waarden veranderen. Indien dit geestelijk juist beleefd zou worden, zou dit inderdaad voor de bewustwording wel betekenis hebben. Maar zover mijn ervaring rijkt — toen ik leefde kende men deze muziek niet en kankerde men over de lichtzinnige nieuw-lichtigheid van de wals in Wenen — en mijn waarnemingen, gedaan vanuit mijn huidige wereld, kan ik niet anders zeggen dan: Zo de al dan niet commerciële beat al enige meer geestelijke betekenis heeft, blijft zij gemeenlijk steken in de buurt van hetgeen de voodoo tot stand brengt met het roffelen van de trommen: De mens wordt wel beheerst door een onredelijkheid, maar komt daarbij niet tot besef van zich of van een hogere kracht, doch vindt ten hoogste een tijdelijk gevoel van verbondenheid met natuurkrachten, wat voert tot uitingen, die daarmee verbonden zijn.

Vraag: Kan het ritmische aspect van herhaling van een enkele toon grote kracht oproepen?

Antwoord: Dit is inderdaad juist. Wanneer je een bepaalde klank op de juiste waarde schat en goed manipuleert in ritme of modulatie, kun je hiermede inderdaad een effect bereiken, dat de mens brengt tot nieuwe waarnemingen. Zijn gehele zintuigelijke reactie verandert, zodat hij het geheel van zijn wereld of een deel daarvan nieuw ervaart, terwijl in enkele gevallen — maar niet alle — hij krachten en waarden beleeft, waarneemt en soms zelfs kan hanteren, die wel altijd rond de mens aanwezig zijn, maar zonder deze inwerking niet beseft kunnen worden.

Het door u gestelde is dus inderdaad juist. Wel wil ik u erop wijzen, dat deze monotonie wel in de beat soms voorkomt, maar zeker niet eerst hierin is ontstaan. Denk eens aan de trommelmuziek van Afrika, aan de vroeg kerkelijke gezangen - pre gregoriaans - en het z.g. orgel zingen, dat in Griekenland reeds populair was voor Jezus geboorte. Bij deze laatste zangwijze wordt een enkele toon door een zanger zo lang mogelijk aangehouden, een tweede toon wordt door een verdere zanger hieraan toegevoegd. Het opbouwen en breken van akkoorden, die zo worden voortgebracht, vertonen dan een ritme en samenhang, die een niet in de eerste plaats melodisch, maar vooral magisch bouwwerk van trillingen tot stand brengt. Het gebruik van klanken voor magie en bewustwording is dus eigenlijk reeds zo oud als de bekende mensheid. Het eerste instrument was het z.g. zoem of slingerhout, dat door sjamanen gebruikt werd om middels het eigenaardig vibrerend en fluctuerend geluid, dat de slinger voortbrengt, de stemmen te lezen van voorouders en natuurkrachten.

Is dit voldoende?

Vraag: Hebben de magische oren van Ted te Braak in een show van de NCRV hiermee ook iets te maken?

Antwoord: Niet bepaald met tonen. Toevallig weet ik van een kennis, wat er aan de hand is: er wordt gebruik gemaakt van een vertraagd echo-effect. Het zal u bekend zijn, dat een geluid, dat trager wordt afgedraaid op een band, ook lager in toon wordt. Maar ook het ritme wordt trager. De mens laat zich door deze in zijn gehoor dominerende weergave van eigen stem sterk beïnvloeden, wat, naar men mij meedeelde, aanleiding wordt tot zeer lachwekkende zangvertoningen. Het gaat hier echter om een technisch foefje, waarmee hoogstens bewezen kan worden, dat de mens, die zichzelf niet meer hoort, probeert zich te conformeren aan hetgeen hij denkt te horen en daardoor zowel in toon als ritme bijna machteloos wordt.

Mogelijk is dit voor u niet alleen maar amusement, maar toont het u tevens aan, hoe moeilijk het moet zijn voor iemand, die gehoorgestoord is, om goed te leren spreken. Want deze kampt immers met een vergelijkbare moeilijkheid: Je hebt dan bv. de mogelijkheid niet een klank juist te intoneren, omdat je zelf niet weet en hoort, hoe je in feite intoneert. Vergeef mij, dat ik de oren ook nog voor iets nuttigers heb willen gebruiken door u op de moeilijkheid van anderen te wijzen. Ik hoop nu maar, dat niemand van u nog aan komt dragen met de oren van koning Midas. Want deze legende illustreert alleen maar het feit, dat iedereen, die zich werkelijk rijk acht, de neiging heeft zich te gaan gedragen als een ezel, ook al blijft hijzelf van zijn redelijkheid en de zuivere menselijkheid van zijn gedragingen overtuigd.

Hebt u nog een onderwerp of commentaar?

Vraag: De moderne wetenschap ontdekte zwarte vlekken in verschillende sterrenstelsels. Kunt u op het wezen daarvan hier ingaan?

Antwoord: Gezien de mij nog ter beschikking staande tijd kan ik daarop niet al te diep ingaan. De z.g. zwarte vlek ontstaat in feite door een veldbuiging in de normale ruimtelijke structuur van de kosmos door de aanwezigheid van een sterk verdichte en grote massa, welke overmatige versnelling veroorzaakt van alle daarheen vallende partikels. Er komt niets meer terug uit de binding met deze massa, die zelfs licht absorbeert en zo als zwart gat kenbaar wordt. De massa zelf heeft nog structuur en blijft deeltjes van buitenaf invangen, maar brengt geen reacties naar buiten meer teweeg en is zo, zover het de rest van de kosmos betreft, dus inactief.

Men spreekt van een dormant deel van de kosmische energie. Om het eenvoudiger te maken zou men kunnen stellen, dat een dergelijke massa zich in een afwijkende dimensionale toestand bevindt, waarin uitwisselingen van energie nog niet denkbaar is en alles in sterke vertraging zich af zal spelen.

Om een voorbeeld te geven hiervan: de omloop van een elektron in een verdicht atoom binnen een dergelijke massa, vergt een paar uren in plaats van een miljoenen seconde. Zodat die materie zich wel in een zeer zonderlinge toestand bevindt. Er komt echter een ogenblik, dat alle ingevangen deeltjes energie en stof e.d., tot desnoods een ruimtevaartuig toe, dat in het "gat" wordt binnengezogen en zich van de aantrekking van de verdichte massa niet meer los kan maken, actief zal worden, waarop een explosie volgt. Tot die tijd kun je vanuit het menselijk standpunt, stellen, dat door een overmatige krachtverhouding, die men verkeerdelijk ook wel zwaartekracht noemt — maar die ik liever als energetische potentie zou aanspreken — men zich bevindt in een soort schil, die een afbuiging van de normale ruimtelijke structuur betekent. Vindt een explosie plaats, dan zal de in de massa berustende energie niet meer in een klein bestek kunnen bestaan en verdichten. De ontlading betekent een structuurverstoring van de normale ruimtelijke verhoudingen. De energie wordt in een kenbaar al "herboren" en neemt de vorm aan van een gloeiende werveling van fijne materie, die zelfs galaxiale afmetingen kan aannemen. Dit in kort bestek.

Mogelijk wilt u hierover nog iets vragen?

Vraag: De verdichting ontstaat door gravitatie. Is dat een gevolg van de materie, of...
Antwoord: U zou het eerder zo moeten stellen: er ontstaat een lacune in de eigen snelheidspanningsverhouding van de kleinste delen. Dit betekent, dat — om eenzelfde verhouding van krachtswerkingen te behouden — de omvang van een atoom kleiner moet worden, wat een verdichting van de kern vergt, omdat de omloopbanen van elektronen dichter bij moeten komen. Dit heeft weer tot gevolg, dat er een grotere ruimte ontstaat tussen dit atoom en andere atomen, die — om zich zoveel mogelijk in bestaande verhoudingen te stabiliseren — dus eveneens naderen. Er is sprake van een samensmelten van de materie door een verandering van energieverhoudingen, die zich afspeelt op interatomair niveau. Naar buiten toe betekent dit, dat de veldwerking, die ontstaat door massa plus snelheid, eveneens zich verdichten zal, zelfs indien de snelheid van de verdichte massa t.a.v. het normale al gelijk blijft. Wij krijgen te maken met een z.g. trager, in feite een meer beperkt gravitaal vlak, dat grotere intensiteit heeft, maar zich minder ver uitstrekt.

Om u een voorbeeld te geven van de massareductie, die mogelijk is in deze gevallen: een massa zo groot als uw zon kan terugvallen tot de omvang van een tennisbal, de aarde tot een maiskorrel, de maan tot een mosterdzaadje. Dit als vergelijking. U zult beseffen, dat de massasnelheidsverhouding hierdoor eveneens een andere wordt: de graviteit neemt in omgekeerde verhouding toe, maar beperkt gelijktijdig het gebied, waarin zij werkzaam is aanmerkelijk. De aantrekking is dus zo groot, dat bv. een stofje, dat aangetrokken wordt, deze schijnbaar kleine massa niet meer zal kunnen ontsnappen, tenzij een snelheid wordt ontwikkeld, die meerdere malen de ontsnappingsnelheid, die nodig zou zijn op uw zon, overtreft. Het kan dit niet doen en ondergaat zo eveneens een structurele collaps.

Ook lichtpartikels hebben de mogelijkheid niet meer zich aan de werking van dit veld te onttrekken, maar kunnen enige tijd in omloop blijven rond de massa. Zo ontstaat er dan a.h.w. een ruimtelijke kromming, die sterk gebogen is en van binnenuit een afzonderlijk al vormt. Naarmate meer van dergelijke werkingen binnen het veld plaats vinden, zullen zij elkaar opheffen, daar zij hun wederkerige inwerkingen zo stellen, dat zij elkaar gaan compenseren. Je mag m.i. dan ook stellen, dat de massa zich bevindt in een toestand van bijna absolute rust, die alleen verstoord kan worden door het van buiten binnendringen van materie en straling. Het geheel gedraagt zich dus als een eigen dimensionale structuur, die echter nooit een volledig evenwicht vindt, maar waarbij door toevoegingen van buitenaf dit evenwicht toch steeds weer benaderd kan worden.

Vraag: Heeft dit te maken met het ingrijpen van hogere entiteiten?

Antwoord: Het is eerder een wetmatigheid, zover mij bekend is. Dergelijke zwarte vlekken maken deel uit van het z.g. lek in het al. Bij elke energieomzetting gaat een deel energie verloren, die in geen enkele kenbare vorm meer optreedt. Deze energie komt uiteindelijk terecht in de zwarte gaten in de kosmische kaas. Het gevolg is, dat steeds meer kracht uit het bestaande al zal worden overgeheveld naar een soort al, dat voor u niet werkelijk bestaat, maar zich alleen maar openbaart in het negatieve: een zwarte vlek.

Nu blijkt, dat de interne structuur van deze zwarte vlekken overal gelijk is: of vergelijkbaar als werking. Er vormt zich a.h.w. een soort tweede heelal, dat echter niet actief, maar rustend schijnt te zijn. Langzaam maar zeker vertraagt echter alle beweging en straling in het u bekende al. Naarmate dit optreedt, zal minder inwerking van buitenaf een schijn van evenwicht in dit tweede al tot stand kunnen brengen. De werkingen in de "zwarte gaten" wordt groter. De explosie, die hierdoor uiteindelijk volgt, omvat alle of bijna alle verdichtte massa's. Hierdoor wordt dan een actief al herboren, dat de resten van het oude al a.h.w. in zich oplost.

Men heeft dit alles wel eens omschreven als een osmotisch proces, waarbij een actief universum steeds weer een deel van zijn energie afstaat aan een rustend universum tot het ogenblik, dat stilstand benaderd of bereikt wordt in het actieve universum. Op dit ogenblik is in het rustende universum zoveel energie aanwezig, dat het actief wordt. De explosie aan het begin van de volle activiteit absorbeert het bekende al, terwijl andere delen daarvan buiten de nu ontstane dimensies zouden kunnen blijven. In geloofstermen: dag en nacht van Brahman. Het geheel zou immers zich voortdurend herhalen, daar uit de gloeiende materiewolken sterren ontstaan, die ineenvallen, zwarte gaten worden, energie opnemen enz. enz. De schepping schijnt materieel te bestaan uit zich steeds herhalende kettingreacties, waarbij explosie steeds weer het begin is van een nieuw materieel worden van het al in normaal ruimtelijke vormen.

Vraag: Verwacht u binnenkort spectaculaire ontwikkelingen op het gebied van de ruimtevaart?

Antwoord: Eerlijk gezegd verwacht ik meer spektakel dan spectaculaire ontwikkelingen. Over de gehele aarde kan men zich de luxe, die een verdere ontwikkeling van de ruimtevaart vanuit haar huidig stadium zou betekenen, niet goed meer veroorloven. Niet dwaas lijkt mij dit, daar ik althans op dit moment de mensheid niet rijp acht om waarlijk te ruimte — de extra-solaire ruimte dus — te betreden. Zij beschikt eenvoudig nog niet over de geestelijke, mentale en zelfs lichamelijke kwaliteiten, die nodig zijn om een dergelijke reis door te kunnen maken. Mensen, onderworpen aan deze reizen, zouden zeer agressief gaan reageren, zelfs tegenover hun eigen soort.

Wenselijk, dat de mensen verder in de ruimte doordringen, acht ik het niet. Laten zij zich eerst maar eens bezighouden met het scheppen van werkelijke vrede op aarde. Dat is mogelijk niet zo spectaculair als de ruimtevaart, maar voor de huidige mensheid als geheel wel zo nuttig. Bovendien: vrede, die een planeet omvat, is volgens mij de enige situatie, waaruit een werkelijke en nuttige ruimtevaart zich zal kunnen ontwikkelen.

Ik meen hiermee deze charivari af te mogen sluiten. Wij hebben op deze avond verschillende onderwerpjes gezien. Indien ik tenslotte mijn mening hierbij mag geven, hebben wij tot nu toe angstig gebalanceerd tussen keuze-onderwerpen en vraagavond. Maar in de veelheid van punten, die aan de orde kwam, hebben wij toch een zekere lijn niet kunnen missen: het harmonische principe, dat een grote rol speelt, of je nu spreekt over de dood van Faisal, de Heren der Stralen, beat en zwarte gaten in de ruimte. Het harmonische principe is n.l. het enige, dat voor ons altijd en te allen tijde belangrijk is. Vandaar dat ik hiervoor nog even uw aandacht vraag:

Alle dingen zijn deel van een geheel. Zij zullen t.a.v. elkander tegenstellingen vormen voor ons besef, omdat alleen zo een evenwichtigheid kan bestaan, waarin voor ons het geheel kenbaar kan worden. Maar op het ogenblik, dat een enkele factor hoe dan ook, tracht dominant te worden, wordt de eenheid verstoord en zet chaos in, die uiteindelijk slechts kan resulteren in

een hernieuwde groei van reeds bestaande beginselen en waarden in een nieuw en eigenlijk: gelijktijdig zeer oud, evenwicht. Vernieuwen betekent: het vinden van harmonieën, niet het veranderen van het bestaande zonder meer. Zoals het vinden van kosmische harmonie, niet een je afzonderen van een wereld betekent, maar eerder een die wereld zien in relatie tot de kosmos, terwijl je de krachten van wereld en kosmos zodanig weet te beleven, dat je op beiden reagerende, in beiden bewust kunt ageren.

Harmonie is een principe, dat alles beheerst. Waar een harmonie verstoord wordt, daar zoekt zij zich te herstellen, ongeacht de prijs, de offers, die daarvoor nodig zijn. Indien wij zelf naar harmonie willen streven, zal het offer, dat wij daarvoor moeten brengen, heel vaak bestaan uit: een stukje eigenwaan, een stukje van onze geliefde eenzijdigheden, een stukje van ons superioriteitsgevoel en mogelijk ook een deel van hetgeen, dat ons - naar wij nu menen - rechtens toekomt. Want harmonie is niet zonder meer gelijkheid. Het is een delen van mogelijkheden, waardoor verschillende waarden zich gelijktijdig en in samenklank kunnen openbaren.

In alle onderwerpen, die wij behandeld hebben, is dit ook ergens wel tot uiting gekomen. Wie zich buiten de wereld wil plaatsen, wordt uiteindelijk een zwart gat in het heden, maar kan niet voorkomen, dat hij alles moet opnemen, wat het heden afscheidt, tot hij - explosief - heropenbaart als een levend heelal, dat ergens gelijk is aan het oude. Laat ons dit niet vergeten. Dan kunnen wij onze bewustwording voortzetten en de krachten der stralen in onszelf steeds meer naast elkaar beseffen, beleven en hanteren en kunnen wij ons bewust worden van de goddelijke kracht, waaruit alles voortkomt, van de totaliteit, waarvan wij allen slechts een deel zijn.

Goedenavond.

BEANTWOORDING VRAGEN

Goedenavond, vrienden.

Ook in het tweede deel zullen wij zover mogelijk ingaan op de onderwerpjes die u wilt stellen. Ik heb daarvoor helaas maar weinig tijd, zodat ik mijn best zal doen er zo snel mogelijk doorheen te razen.

Mag ik a.u.b. uw onderwerp nu?

Vraag: Heeft een grote geest als Jezus of de Boeddha een vrije wil?

Antwoord: Daar elk mens een vrije wil heeft, zullen zij er zeer zeker een hebben. Maar het grote verschil tussen de vrijheid, zoals de meeste mensen deze beschouwen en de vrije wil, van een grote geest is deze: Een grote geest ziet zijn betekenis en mogelijkheid in verband met het geheel. De gewone mens probeert alleen maar, zo weinig mogelijk last van het geheel te hebben en te doen, wat hijzelf wil. Daarom slaagt de gewone mens ook niet en bereikt hij zijn doel nooit. Maar de grote geest, die bewust zijn wegen zoekt in het geheel en ten voordele van dit geheel, is waarlijk vrij, omdat hij bewust bepaalt en bereikt, wetende wat hij betekent en met het nemen van zijn beslissing ook beseft, wat hij daarmee bereikt.

Vraag: Kunt u iets zeggen over de bedoeling van de bijeenkomst in de Wessac-vallei?

Indien u dit wenst. Ik meende, dat u dit zo langzaamaan wel wist. Maar goed. Het Wessac-feest betekent de uitstraling van groot-kosmische krachten, die op een bepaalde wijze geestelijk worden gecentraliseerd en daarna zelfs stoffelijk kenbaar worden ontladen op een bepaalde plaats van uw wereld. Hierdoor worden wij ons bewust van de krachten, die werkzaam zijn, zijn ons bewust van de mogelijkheden, die wij bezitten en beseffen daardoor de noodzaken, die er voor ons kunnen ontstaan. Zo kunnen wij ons werken voor een periode bepalen en gelijktijdig de krachten meten, waarmee wij die werkzaamheden zullen kunnen doorvoeren.

Vraag: Wat is de relatie van de Witte Broederschap met die bijeenkomst?

Antwoord: Je zou kunnen zeggen, dat de broederschap een overkoepelende organisatie is in dit verband. Er zijn nog wel twee andere belangrijke groepen, maar die vallen op het hoogste niveau toch samen: De gemeenschap van de lichtende geesten en allen, die zich met hen harmonisch weten, die zich bezighouden met het ontwikkelen van de geest en alle mensen op aarde, tot ook deze lichtende en bewuste geesten zijn geworden van dezelfde hoogte als nu deze hoogste geesten reeds zijn.

Vraag: De erotiek als geestelijk voertuig.

Antwoord: Dat is zoiets als een racewagen op platte banden. Het lijkt heel aardig, heeft veel vermogen, maar zonder meer schiet je er niets mee op. Erotiek kan eerst in verband staan met geestelijke waarden op het ogenblik, dat zijzelf niet meer doel is en zelfs bevrediging niet meer essentieel is, daar het geheel alleen een uitdrukking is van een meer dan stoffelijke eenheid. In de huidige cultuur is dit praktisch niet meer mogelijk: eenieder denkt bij erotiek eerst aan de leuke dingen, die hij met een ander zou kunnen doen en op dat moment wordt de mogelijke geestelijke waarde daarvan reeds tot nul gereduceerd.

Om het nogmaals precies te zeggen: de mens, die de erotiek bedrijft vanuit de erotische beleving, zal daarvan nooit een voertuig voor geestelijke ontwikkeling kunnen maken, tenzij hij in die erotiek komt tot een zo algehele zelfvergetelheid, dat ook bevrediging en beleving van het ego niet meer van belang zijn en het ik zich alleen nog gereflecteerd ziet in de ander, die voor hem of haar representant wordt van al het andere. Eerst op dat ogenblik is het mogelijk langs deze weg een geestelijke vooruitgang te verkrijgen.

Om eerlijk te zijn: ik meen dat u in deze tijd en deze maatschappij sneller geestelijk vooruit zult komen door rustig alleen te gaan zitten mediteren, dan met zijn tweeën in bed te gaan liggen en het beste ervan te hopen.

Vraag: Heeft uw visie niet iets te maken met de huwelijksmoraal?

Antwoord: In genen dele. Overigens is de huwelijksmoraal onder de mensen tot stand gekomen door de noodzaak het nageslacht te beschermen. Ik meen, dat die noodzaak nog steeds bestaat, ofschoon het goed zou zijn, wanneer menige ouder zou beseffen, in hoeverre en op welke wijze hij zijn kinderen tegen hemzelf kan beschermen. Dat is in uw dagen vaak de grootste moeilijkheid. Het huwelijk op zich moeten wij volgens mij niet zien als essentie, maar meer als heersend gebruik. De saamhorigheid van man en vrouw in een bepaalde situatie echter is natuurlijk en materieel instinctief in de mens vastgelegd, zodat men daaraan niet kan ontkomen. De erotiek speelt hierbij echter een veel minder belangrijke rol dan men schijnt te veronderstellen. Men denkt vaak: huwelijk is erotiek. Huwelijk is in feite een bondgenootschap tussen twee mensen met het doel elkaar te helpen leven. Erotiek is een al dan niet wederkerige prikkeling, die mogelijke opwindning ten gevolge heeft, welke naar men hoopt tot bevrediging zal voeren. Tussen deze twee zaken maak ik toch wel een groot verschil.

Overigens mag ik aan dit alles toevoegen, dat er in het verleden vele gemeenschappen waren, waarin de erotiek een geestelijk belangrijke rol speelde. Er is zelfs een tijd en een land geweest, waarin alle vrouwen zich eens per jaar dienden te prostitueren in de tempel, wanneer zij eenmaal gehuwd waren, om zo duidelijk te maken, dat zij niet het eigendom waren van de man, maar toebehoorden aan de goden. Tempelprostitutie in de oudheid was zeer normaal. In uw tijd is het meer een clubaangelegenheid geworden... Maar de praktijk van vele eeuwen wijst duidelijk uit, dat, naarmate de mens het erotische aspect van een zaak belangrijker gaat vinden, de kans, dat het een magische en geestelijke werking tot stand zal brengen, kleiner wordt. Het is dus de geestelijke instelling van de mens t.a.v. het stoffelijke gebeuren, die de resultaten bepaalt, die het gebeuren geestelijk of magisch te gevolge kan hebben. Ik ontken niet, dat theoretisch vele magische en geestelijke bereikingen ook langs erotische wegen bereikt kunnen worden, maar de praktijk wijst uit, dat dergelijke pogingen bijna altijd gefrustreerd worden door het feit, dat de erotische ervaring de eigen gerichtheid van de mens teloor doet gaan, die toch noodzakelijk is om het begeerde resultaat te kunnen behalen.

Vraag: Is het dan wel juist de ontbinding van een huwelijk zo eenvoudig te maken?

Antwoord: Ik acht het juist en wel, omdat de mensen plegen te vergeten, dat de essentie van het huwelijk is gelegen in de verantwoordelijkheid, die je tezamen dient te dragen t.a.v. het nageslacht, dat je tezamen voortbrengt. Dat is de zin van het huwelijk

In bepaalde oude geloven en zelfs in sommige streken, nu nog, kent men dan ook het proefhuwelijk, ook wel verloving genoemd, waarbij het werkelijke huwelijk eerst wordt geëffectueerd, wanneer bleek, dat de vrouw vrucht droeg. Het nageslacht is daar dus wel zeer kennelijk doel en reden van het huwelijk. Later is het huwelijk eerder een soort zakelijk contract geworden, waarbij het o.m. diende om bezittingen bijeen te voegen, of strijd te voorkomen. Een werkelijk huwelijk is echter volgens mij een menselijke waarde, die men tezamen wil en moet vinden. Indien je dit zoeken gaat binden aan kerkelijke, morele, of andere wetten, vergeet men, dat je een mens niet kunt dwingen om met een andere waarlijk in eenheid samen te leven. Waarlijk, dus niet alleen maar in een bepaald vertrek of onder zekere voorwaarden, maar zonder voorbehoud en desnoods tegenover de gehele wereld. Wanneer je die eenheid niet werkelijk op kunt brengen, lijkt het mij niet juist de mens tot een schijn van deze eenheid te willen dwingen op grond van welke opvattingen dan ook. Trouwens, juist door het feit, dat de gemeenschap steeds meer sociale zekerheden schept, werkt zij zelf de ontbinding van niet innerlijk echte huwelijken in de hand, omdat het zekerheidselement, dat vroeger wederkerig in het huwelijk een rol speelde, in veel mindere mate aanwezig is en de mensen dus minder geneigd zullen zijn compromissen te sluiten, waar zij innerlijk niet geheel achter staan.

Volgens mij betekent dit, dat het samenkomen van de mensen tot twee-eenheid steeds meer door werkelijke liefde dient te worden bepaald en steeds minder door behoefte-elementen of maatschappelijke druk. Zij, die zich ergeren over de neiging een huwelijk in deze dagen minder dan een band voor eeuwig te beschouwen, dienen te beseffen, dat juist door de druk, die zij op de mensen uitoefenen — en het tegennatuurlijk benaderen van de erotiek, dat zij propageren — zij een verdere ontbinding van het huwelijk in de hand werken, daar velen, die werkelijk één zijn geworden, er geen behoefte aan hebben zich te conformeren aan uiterlijkheden, die hun innerlijk besef toch niet kunnen wijzigen of verstevigen.

Ik hoop, dat dit voor u voldoende is.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

d.d. 28 maart 1975